

Medlems og det Forslag, som er vedtaget i Lands-thinget, 700,000 Kr.; om man end ikke veed, om det ærede Medlem vil gjøre Springet helt ud, veed man jo i alt Fald saa Meget, at Belparelsen i Tid for Mandskabet vil blive saare ringe eller ingen, og at der vil komme meget store finansielle Byrder. Nu søger man vel at gjøre en stor Kapital af, at vort Forslag rykker op med et Par Hundrede Tusinde Kroner ud over det nu Bestaaende, men samtidig dermed stiller man det ikke frem i rigtig Belysning, hvad det vil sige, at man sparer for Befolkningen 385,000 Dage. Det er troligt nok, at det lader man ligge. Det passer naturligvis ikke ind i hele deres System, og jeg fortænder dem forresten ikke i, at de ikke gjøre opmærksom derpaa. Det er vor Pligt at fremhæve Dyderne ved vort Forslag; vi kunne være visse paa, at vore Modstandere nok skulle fremhæve Syderne. Jeg maa gjøre opmærksom paa een Ting, og det er den, at jeg aldrig er saa bange for Pengeudgifter som for personlige Udgifter. Pengeudgifterne ville vi dog Alle komme til at bære, men den personlige Udelse hviler kun paa den enkelte Mand. Jeg er overbevist om, at Befolkningen nok vil blive tilfreds, naar vi nu vende hjem og give en sand Fremstilling af, hvorledes det Hele hænger sammen, at vi vel ere gaaede op med Udgifterne, men at Befolkningen til Gjengjæld er blevet lettet for 385,000 Dage, ikke at tale om Vættelser i andre Henseender. Jeg skal ikke fordybe mig i Enkeltheder, jeg skal lade Kjøbenhavns Besættning ligge og Alt det, som vi have opnaaet i fuld Overensstemmelse med den bestaaende Hærlø, Garnisoneringen, hvor Tropperne skulle ligge osv. Det er jo det Betydelige, at det ærede Medlems Ven, Krigsministeren, kan tage mod vort Forslag. Jeg var ikke tilstede den Dag, men jeg ser, at det ærede Medlem ved 1ste Behandling betegnede vort Forslag som noget af det Sletteste, der kunde findes paa Jorden, og saa reiste den ærede Krigsminister sig op og erklærede, at han kunde modtage det Forslag, som det ærede Medlem betegnede som det Sletteste Forslag. Ja, man oplever meget Betydeligt i Verden. Skulde man tro, at det, som det ærede Medlem kalder det Sletteste Forslag paa Jorden, kan den Mand, der i alt Fald for Eiden skulde gennemføre det, erklære, at han tager imod? Hvorom Alt er, mit Navn er med blandt Forslagsstillernes af den Grund, som jeg her har anført, at jeg er fuldt overbevist om, at det, som her kommer til at ligge for, som jeg her er med til at støtte, vil i langt højere Grad gavne Befolkningen end det, som det ærede Medlem vilde byde os. Naar vi nu faae med i Tilgift, at Armeens Befalingsmænd ere i alt Fald nogenlunde tilfredse med det, langt, langt mere end med noget Forslag, som det ærede Medlem har været istand til at skaffe frem, har jeg opnaaet to Ting, og jeg vil, som sagt, ikke sætte min Værd i at være med til at

skaffe Noget tilveie, mod hvilket der, det være sig berettiget eller uberettiget, kan vækkes Uvillie i Armeen. Thi skal det komme til Kamp for Fædrelandet, og have de Herrer Ret i, at det er rigtigt at holde Nationalsplelsen oppe saaledes, at man skal gaa til næsten forsvuldede Udgifter for at værges Fædrelandet, saa maatte jeg skamme mig ved ikke at hjælpe med til at gjøre denne Armee saa god som muligt. Jeg kan lige godt bevare mine Tanker om, at det dog ikke vil lykkes de Herrer ad den Vej at frelse Fædrelandet; men det er en anden Sag. Naar man er sat her til at handle, da nytter det ikke at surmule og stille sig hen i en Krog og se til uden at ville være med; paa den Maade vil jeg ikke stille mig og vil det heller ikke af Hensyn til mine Vælgere; thi man skylder sine Vælgere at have en Mening, og jeg skal være rede til at forsvare den Mening, jeg har i denne Sag. Det er mine Grunde for at indstille Forslaget til Vedtagelse, og jeg skal derfor ikke blot selv stemme for Forslaget, men raade Enhver, der tidligere har set paa Sagen saaledes som jeg, men nu har Brangvillie mod den, til at gjøre det Samme. Jeg forstaar heller ikke denne Brangvillie. Jeg havde haabet, at det skulde lykkes at bringe de Herrer, der ikke have været med i Udvalget, den Opfattelse, at det, vi her byde, er det Bedste, der endnu er budt (Berg ler). Ja, det ler det ærede Medlem ad, men det tager jeg mig let. Jeg havde, som sagt, haabet, at det skulde lykkes; men de sidste Dages Erfaringer have lært mig, at det ikke er saa ganske let at opnaa det. Desuagtet vil jeg, inden vi stride til Afstemning, henvende mig til de Mænd, som jeg veed dele min tidligere Opfattelse — og den samme Opfattelse har jeg endnu — henvende mig til dem med det Spørgsmaal, om de dog ikke skulde kunne komme til at se, at det, der nu ligger for, er det Bedste, vi kunne skaffe tilveie, saaledes som Situationen nu engang er, og at vi paa ingen Maade ere bundne til det længer end, til der kommer et nyt Forslag frem, som vi da, hvis det er bedre, have den fuldstændigste Frihed til at sætte istedet (Modsigelse). Ikke det? Jeg har forstaaet Sagen saaledes, at, selv om vi nu vedtage det her foreliggende Forslag, have vi dog fuldt Lov til at gjøre det om, naar det sker paa lovlig Maade. Jeg kan vel tænke mig Grunde for, at det ikke vilde være rigtigt at sætte et saa stort Apparat igang, inden vi have prøvet det engang Vedtagne og set, hvorledes det gaar dermed, og forsaavidt skal jeg ingen Forstyrrelse bringe deri; thi hvad der er gjort, er gjort og maa staa sin Prøve, før det gjøres om. Jeg vil endnu kun sige til det ærede Medlem fra Kolding (Berg), at han mere end nogen Anden her i Salen har sin Andel i, at vi fik Hærløven af 1867 med den almindelige Værnepligt (Berg: Hør!). Det ærede Medlem siger „Hør“; men han har dog